

Підвал

У невеликому шестиповерховому будинку на околиці міста живуть собі шість двірників.

Кожен займає один поверх.

У кожного свої інтереси й захоплення. Звісно, крім головної справи їхнього життя. А головна справа — прибирання.

Квартир.

Будинків.

Дворів.

Вулиць міста.

Тому на їхньому шестиповерховому будинку висить табличка:

Будиноκ зразкового утримання.

Вчітсья утримувати!

Але табличку повісили не двірники, а керівники міста. Самі двірники — дуже скромні люди і ніколи ні перед ким не хваляться.

Ще в будинку є підвал. У ньому дуже багато водопровідних труб і кранів. Тут головний — водопровідник. Він приходить сюди зрідка, щоб лагодити водопровід. Зазвичай він замінить яку-небудь трубу або покрутить який-небудь кран, почухає носа і скаже:

Якщо в крані немає води —
Покручу я туди і сюди.

А якщо забагато води —
Покручу я сюди і туди.

А сам живе в іншому будинку. У будинку, де живуть водопровідники!

Тому про підвал немає чого більше сказати. Краще перейти на...

Перший поверх

На першому поверсі живе двірник Мишко. Під вікнами у нього невелика клумба. На клумбі ростуть квіти й кущі. А посередині — яблуня!

Двірник Мишко купує для збагачення ґрунту дорогі добрива. Наприклад, для квітів одні добрива потрібні, а для кущів — інші. Для яблуні — ще інші. Через

те, що добрив так багато, двірник Мишко іноді ними пахне. Але це не страшно. Зараз добрива майже без запаху випускають, а якщо і з запахом, то приємним.

Зате коли квіти або яблуня цвітуть, повітря пахне так, що всі інші двірники виходять на балкони, щоб устигнути надихатися цими пахощами, та ще й у банки їх позакривати на зиму.

Двірник Мишко не жадібний, дозволяє консервувати смачне повітря за милу душу і скільки завгодно.

А яке в Мишка яблучне варення виходить! Водопровідник навіть спеціальну трубу провів — із двірникової кухні в свою. Сяде, бува, взимку раненько чаю попити, відкриє краник спеціальної труби — і в блюдечко варення накапає.

Яблука на яблуні виростають завбільшки з кавун. Двірник Мишко їх перелічує, ганчіркою з них пил витирає. Яблука аж блищають.

Потім бере шланг і двір поливає, щоб пил прибити. А тоді ще раз яблука перелічиТЬ і протре.

Ось виходить на зорі двірник Мишко до клумби. Стоїть, крізь листя сходом сонця милується. І раптом бачить — у листі просвіт якийсь. А раніше його не було. Придивився двірник Мишко — авжеж! — яблуко на цьому місці було.

Закололо у Мишка в грудях від передчуття біди. Під яблунею пошукав. Немає яблука. Отже, не впало, а зірвав хтось.

Упав двірник Мишко на коліна і заплакав голосно.

— Що ж це коїться? Хіба ж я колись був скупердяєм?
Хіба повітрям запашним не ділився? Хіба трубопровід яблучно-вареннєвий не дозволив провести? Хіба не пригощав своїми яблуками завбільшки з кавун?

Збіглися на плач інші п'ять двірників. Почали втішати Мишка. А він усе повторює:

